

Lyngsie havde forud erklæret, at han ikke vilde bøje sig. Det er ganske urigtigt. Lyngsie havde netop ikke forud erklæret... (*Pinstrup*: Nej, bagefter!). Ja, det er noget helt andet. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde udtrykkelig her paa denne Talerstol, at Lyngsie havde erklæret, at han vilde ikke bøje sig. Nej, han havde tværtimod erklæret at ville bøje sig og havde 14 Dage i Forvejen anbefalet sin kompetente Forsamling et Forslag, som han nu den 5. Juni selvfølgelig igen vilde anbefale sine Folk at bøje sig for. Dette er Forholdet, altsaa det modsatte af, hvad det ærede Medlem sagde. Dette beder jeg om, at man vil erindre ogsaa for Fremtidens Skyld. Forud forelaa der intet saadant, men tværtimod det, at den 20. Maj havde Lyngsie anbefalet det samme Forslag, som det ærede Medlem nu mener, at han ikke vilde have bøjet sig for. Det er jo ganske utænkeligt.

Pinstrup: Den højtærede Statsminister sagde i sin forrige Udtalelse, at der var nogle Slagterier, der tog andre Skibe — jeg havde sagt, at vi vilde bruge de samme Skibe, vi vilde være neutrale —, og insinuerede, at Theilmann, som var Formand for Femmandsudvalget, godt kunde bruge fremmede Skibe, naar det drejede sig om hans eget Slagteri. Det burde den højtærede Statsminister vide er urigtigt, da Theilmann har nægtet det offentligt. De Baade, der har været brugt af Svendborg Slagteri, er de samme Baade, der tidligere har været brugt af dette Slagteri; det er tyske Rutebaade, og saadanne fører ogsaa Landbrugsvarer fra Odense, saa den højtærede Ministers Paastand har intet paa sig.

Men vi har altsaa faaet at vide, at den højtærede Regering vilde intet have foretaget sig med Hensyn til Losningen paa de engelske Kajer, hvis Konflikten var blevet fortsat, og det beklager jeg meget. Jeg forstaar ikke, at man, som det synes, kan more sig i Ministeriet over, at det skulde være et Udenrigsministeriums Opgave at træde til i et saadant Tilfælde. Det er selvfølgelig i højeste Grad en Opgave for det at fortælle den engelske Regering, hvordan det hele hænger sammen, at det er en Hovedorganisation, der forvolder dette indenfor Fagforeningerne, og naar den engelske Regering faar det at vide, vil den selvfølgelig finde, at det er i Englands Interesse at faa disse Varer i Land, ligesom det er i Danmarks Interesse at blive af med dem. Saa der er ikke noget

som helst mærkeligt i det. Det er en ganske nærliggende udenrigsministeriel Opgave at søge gennem den engelske Regering at skaffe Beskyttelse for Udlosningen af Varerne, ligesom man herhjemme skaffer Beskyttelse for Indladningen af Varerne.

P. Andersen: Hvad den højtærede Statsminister har sagt om Transporten af slagtede Svin fra Svendborg til England med tyske Baade, er selvfølgelig rigtigt. Hvad det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde, er selvfølgelig forkert. Svendborg Slagteri har ingen Sinde før Konflikten benyttet den tyske Ipen-Linies Flaade til Transport af Flæsk til Hamborg, hvor det blev omladet og sendt til England, og efter at Konflikten er afsluttet, bruger Svendborg Slagteri ikke Ipen-Linien, men sender sit Flæsk til England med danske Baade. Saaledes er det faktiske Forhold, og jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at jeg kender dette Forhold til Bunds og ved, at der har været Forhandlinger med Arbejderne, om de vilde indlade Flæsket, naar det gik med tyske Baade, som altsaa stod udenfor Dampskibsrederiforeningen, og at Arbejderne var villige dertil og lastede disse Baade under hele Konflikten.

Ordføreren for Forespørgerne (N. Neergaard): Jeg skal paa dette Tidspunkt fatte mig yderlig kort. Jeg tror heller ikke, der er Brug for mange Bemærkninger, thi man behøver blot at sammenstille, hvad jeg sagde i mit første, udførligere Foredrag, med de Modbemærkninger, der er kommet f. Eks. fra den højtærede Statsminister og fra det ærede Medlem Hr. Rode, for at se, at der ikke er rokket en Tøddel ved, hvad jeg har udtalt. Hvis man kunde rokke derved blot ved at benægte, saa var den højtærede Statsminister en sand Ekspert i at tilintetgøre sine Modstanderes Argumenter, thi den højtærede Minister benægter simpelthen. Han benægter en saa ubestridelig Ting som, at hvor tvungen Voldgift har vundet Indpas i et Land, der svinder af sig selv baade Forligsinstitutionens og Organisationernes Myndighed og Betydning. Det er f. Eks. fremhævet gennem Diskussionen i Oslo, som den højtærede Statsminister deltog i, det er med Styrke fremholdt af den norske Arbejderrepræsentant, der deltog i disse Forhandlinger, og det er ogsaa bekendt nok, hvorledes det fra Australien stadig er fremholdt, at det har været en af de største Mangler ved